

Maade det er heldigt at tage denne eller hin Sag — har man her en bestemt formelt affagt Erklæring om, at det andet Thing skal ved en Udenthingsbeslutning have bestemt sig til aldrig at tage en Finantslov af den og den Stikkelse. Dette er en Uabenbarelse, som jeg politisk talt sætter overordentlig stor Pris paa. Lad det nu altsaa være rigtigt, hvad det ærede Medlem har sagt, saa maa jeg dog sige, at det dog kun kan gjælde det nuværende Landsting. Det kan ikke gjælde de Landsting, som endnu ikke have taget Udenthingsbeslutninger, altsaa de kommende Landsting. Men nu kan isølge Grundloven Landstinget opløses, og et helt nyt Landsting altsaa komme (Stemmer: Ikke helt nyt, de livsvarige Medlemmer!). Jeg hører nok, at man siger „de livsvarige Medlemmer“, men da Grundloven ikke kjender livsvarige Medlemmer (Modsigelse) — Ordet findes ikke i Grundloven — tillader jeg mig at blive staaende ved, hvad jeg sagde, at der kan komme et helt nyt Landsting. Nu var det muligt, at det kommende Landsting vilde — jeg vil ikke sige gjøre det ærede Medlems Ord til Skamme, men tilintetgjøre det ærede Medlems bestemte Udtalelse. Var det nu et saadant uopløseligt Landsting, et ubevægeligt Landsting, et Landsting, der med Hensyn til dette Spørgsmaal forud havde indtaget, som det ærede Medlem sagde, en saa bestemt Stilling, at Intet i Tilnærmelse og paa Jorden i den Henseende kunde røkke det, var der nogen Anledning til at antage, at det ærede Medlem i Virkeligheden talte fuldstændig korrekt; men, som sagt, Grunden er borte fra det ærede Medlems Fødder, naar vi skulle tale om det kommende, det nye Landsting; thi det er dog os Allesammen bekendt, at ogsaa Vælgerne til Landstinget ere fornuftige og sædvelandtsfjendte Mænd, der fortaar at tage Hensyn til Omstændighederne, hvilket jo alle politiske Mænd maa gjøre, hvad enten de nu ere Vælgere eller Repræsentanter. Det kunde dog hende, uagtet det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds siger det Modsatte —, at man kunde tænke sig, at der engang kom et Landsting, som gjerne vilde unde de 80 pCt., antager jeg, det er, af vore Embeds- og Bestillingsmænd et Tillæg til deres Lønninger, uagtet de 20 pCt. eller 10 pCt., hvormeget det nu er, ikke fik Tillæg, fordi det nu er Tilfældet, at de strengt taget ikke havde det behov. Dette med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkninger, som have interesseret mig saa meget, at jeg dog har villet fremsætte for det høie Thing mit Indtryk af det ærede Medlems Udtryk. Det gjorde den meget ærede Finantsminister smerteligt ondt, at Invaliderne ikke kunde faae Tillæg. Det forekommer mig, at naar det er Tilfældet, og det betvivler jeg ikke, at den meget ærede Finantsminister nu er i den Stilling, at han ikke kan imødefomme os, selv om der var andre Hensyn, der kunde tale derfor, maa den meget ærede

Minister dog med det Samme erkjende, at Skylden ikke er vor. Vi have ikke foranlediget, at den ærede Minister er i den Stilling. Vi fremlagde jo et Lovforslag om at ende denne Sag — det var altsaa ikke paa Finantsloven, men det var i et Lovforslag —, men den ærede Minister modsatte sig dette Forslag, fulgte det ind i Landstinget og fastede Jorden paa det derinde. Den meget ærede Minister veed jo ogsaa, at det vedkommende Udvalg for over to Maanedes siden har henstillet til den ærede Minister at gaa ind paa en Invalideforsørgelseslov, der indeholdt den samme Forhøielse for Invaliderne, som her er Tale om, og som vi mulig ved en Forhandling med den meget ærede Minister kunde være komne overens om, saaledes at Spørgsmaalet ogsaa ad denne Vej kunde være løst. Der er altsaa fra vor Side fremkommet to Anledninger i denne Session til at ende denne Sag ad en anden Vej, og nu kommer Finantsudvalgets Flertal med en tredie Udvei. Saa staar imidlertid i den ellefte Time den ærede Minister op og siger, at den Vej kan han heller ikke gaa. Det blev rigtignok bemærket af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds, at det var grumme rart, om vi kunde putte Alt ind i een Pose; men skulde vi blive enige paa dette Grundlag, saa Somme fik det One og Somme det Andet, blev det dog vist et dyrt Forlig for Statskassen og Statsborgerne. Maaffe vilde det derfor vise sig at være en noget betænkelig Udvei at komme ind paa.

Winther: Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) fremkom med en Paastand, som jeg mener var aldeles uretfærdig og ikke stemmende med de virkelige Forhold, idet han sagde, at dette Forslag var fremkommet fra Flertallet, for at man kunde vise Finantslovens Overherredømme over alle andre Love. Efter min Opfattelse er det fremkommet, fordi man troede at have Ret til at sætte et slikt Forslag ind paa Finantsloven, hvorom der heller ikke tidligere har været Tvivl i Folkethinget, og fordi man troede, at man derved, tværtimod, at være imod Landstinget, netop vilde imødefomme de Krav, det havde stillet, naar et saadant Forslag skulde staae paa Finantsloven. Det er altsaa min Overbevisning, at det Flertal i Folkethinget, som har fremsat dette Forslag, har villet imødefomme først Landstingets Fordringer, og nu sidst Regjeringens paa Grund af de Udtalelser, der faldt ved 2den Behandling. Derfor kan jeg, forsaavidt jeg er Medlem af dette Flertal, ikke kan tage imod, at man siger, at man derved skulde have tilsigtet at godtgjøre den Sætning, at Finantsloven hersker over alle andre Love. Der er noget Forunderligt i at tænke sig — i saa Henseende kan jeg iøvrigt henholde mig til, hvad der blev udtalt af den ærede sidste Ræder — at ikke alene Regjeringen, men ogsaa Medlemmer af